

[Aaga Fogh.]

forbindelse minde om de lovforslag, der blev fremsat i går om folkepensionen. Efter mit skøn er der ingen tvivl om, at det er en opfordring til folk om at spare op; de skal ikke straffes på deres folkepension, hvis de har sikret sig noget til deres gamle dage. Vi er her inde på det rigtige. Der er heller ikke tvivl om, at vi er kommet et skridt videre ad proportionalbeskatningens vej o. s. v.

Hvis der derfor virkelig er en alvorlig mening bag ved det ærede medlems tale, henstiller jeg, at vi enes om at gennemføre de lovforslag, der nu foreligger, fordi afgifterne øjeblikkelig vil støtte både valutakassen og statskassen, og at vi får et tilsagn af finansministeren om, at hvis de resultater, vi venter, opnås, bliver følgen deraf, at vi går ind i den store skattereform i løbet af den periode, vi står foran. Der er forhåbentlig mange ting, vi kunne enes om at gennemføre, og landet trænger til den skattereform, så at der kan blive ro om dette forhold.

Hvad angår pristallet, er vi ikke uenige, men jeg gør det ærede medlem hr. Alfred Bøgh og venstre som parti opmærksom på, at de stærke krav, der er stillet om, at alle skatter skal udgå af pristallet, netop nu efter al sandsynlighed vil medføre en stimulering af lønningerne i de kommende år, fordi alting tyder på — jeg tør ikke garantere, at det vil gå sådan — at skatterne i den kommende periode vil falde mere end øvrige udgifter, og bliver det tilfældet, vil det sige, at hvis man lader skatterne udgå af pristallet nu, holder man lønningerne oppe. Jeg siger ikke, det er uretfærdigt, ikke engang, at det er urimeligt, for jeg anser det for rationelt, at alle skatter holdes ude af pristallet, og jeg vil gøre opmærksom på nødvendigheden deraf. Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh vil modsige mig heri.

Altså, jeg håber stadig, der er mulighed for forhandling. Navnlig hvis det ærede medlem hr. Alfred Bøgh kunne få lov at være den virkelige ordfører, skulle der være en chance for, at det kunne klares.

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig at sige, hvad jeg stort set har sagt ved første behandling, at statskassens tilstand synes

mig ikke så elendig, at det var nødvendigt at komme med disse nye skatter parret med takstforhøjelser for post- og telegrafvæsenet og for statsbanerne; og statens finansielle stilling kan jo ikke være så helt dårlig, når den højtærede finansminister fortsat ser sig i stand til at snakke om, at der er en endda ikke så ringe mulighed for en nedsættelse af de direkte skatter til foråret. Vi vil naturligvis ikke modsætte os de direkte skatters nedsættelse, hvis det er forsvarligt over for statskassen, og hvis det sker på en fornuftig måde, men vi er ikke sådan umiddelbart begejstret for at indføre indirekte skatter for derved at skabe mulighed for lettelse af de direkte skatter. Og i hvert fald, de indirekte skatter, man foreslår her, synes vi ikke vi har grund til at hjælpe med til at gennemføre. Dertil kommer, at hvis staten får kasseunderskud i indeværende finansår — vi ved naturligvis først, når finansåret er sluttet, om dette kasseunderskud bliver stort eller lille; meget tyder på, at det ikke bliver så stort som hidtil kalkuleret — men altså, hvis staten virkelig får kasseunderskud i indeværende finansår, skyldes det formentlig de udgiftslove, der er vedtaget i foråret, eller de udgiftskrævende foranstaltninger, der er gennemført, og en del af dem har vi ikke alene ikke medvirket til, men stemt imod og advaret imod, så vi kan ikke se, vi har pligt til at gennemføre love om indirekte skatter nu til dækning af udgifter, som vi har været og er modstandere af. Jeg kan tilføje, at så skulle man i hvert fald have sagt i foråret, at når man gør dette her, skal vi have nye skatter af den og den art og den og den størrelse. Så meget overblik burde regeringen have, og så megen åbenhed burde den have i sin politik. Det har man ikke gjort, regeringen har ladet det gå og har ladet befolkningen tro, at det kan gå. Og så siger man, at enhver kan da regne ud, at man vil komme til at betale senere.

Så kommer der noget rent praktisk: at hvis disse afgiftslove for øl, benzin, spiritus, vin o. s. v. bliver gennemført, og hvis lovforslagene om takstforhøjelser bliver gennemført, kan det ikke i indeværende finansår dække de 300 mill., som man hævdede der i indeværende år ville være i kasseunderskud, hvilket altså ikke er et underskud på statens drifts- og anlægsbudget, men der-